

Ve čtvrtek jsme jeli domů výrazně dřív, než jindy.

Páč k nám mířil pan revizní technik přes naši čističku. Takže ve dvě odpolko jsme to v prasi zabalili a mastili dom. Akorát jsme se doma přivítali s ohaříkama a pan technik byl tu. Přivítala jsem se i s ním, společensky pobyla a posléze drapla ohaří bandu a..... za vydatnějšího deště vyrazila venčit.

Bahno fšade. Takže jediná rozumná trasa je za koňskejma ohradama na louky. Sice je tam kus po bahnitý cestě - a to i při návratu, ale je to jen kousek a ohaříky pak nechávám vyběhat na louce mezi ohradama a silnicí a tak se tam výrazně zbaví toho hnusu bahnitýho.

Nebylo úplně vlídno a tak jsem si říkala, že jen tak půjdeme tam a zpátky a nebudem provozovat nic. Ohaříci ale nadšeně do jednoho pobíhali a nějaký nevlídno jim bylo u zadnice. A Rumouš začal poskakovat, že by jako balonek .... Hluboce jsem se zamyslela a došla k závěru, že se teda aspoň proběhne takhle, když dneska žádný dálavy nebudou. Radost byla veliká, jako celá Afrika ☐ . Rumouš běhal, skákal, hópál a já byla jedinej, kdo tam něco kopal. Balonek. Páč v tomhle počasí by ani čerti nevylezli, natož aby byli tak aktivní a kopali hrobeček ☐

Kdo ale kupodivu teda byl aktivní, byla překvapivě Bubrdlína. Šmrdolila se furt kolem mě a že by taky jako něco..... Balonek???? ☐ ☐ Vona chce balonek?? V tomhle počasí? Tak jo, vytasila jsem balonek z ledvinky a dala ho do placu.

Helejte nevim jako co si vo tom mám myslet, možná to, že Bubrdle je zakletej vodník, ale v tom deštivým počasí se nám podařilo několikrát to, že nejen podala, ale.....vona to taky přinesla????!! ☐ ☐ ☐ ☐ .

Opakovaně doběhla pro balonek a přinesla mi ho! Odebrat se mi ho podařilo asi tak jednou, možná dvakrát, ale to je fučík, ona prostě vypálila skotačivě za tím balonkem, drapla ho a transportovala ho ke mně. Povětšinou ho teda pleskla někde přede mnou, ale to neva, to nevaadíííí, vůbec to nevadí. Důležitý bylo, že chápala a hlavně!! Hlavně!! Radostně konala.

Já měla takovou ale radost, že sem úplně zapomněla, že prší! Vlastně jako by nepršelo. Připomněla mi to až Taliprdová, kterážto na rozdíl od Bubinky, byla velmi nespolupracující a

musela jsem ji do toho "tlačit". Pak ale zase chtěla a chtěla a chtěla a ostatní by převálcovala - no prostě spratek. Hlavně ale, že jinak fungovala celkem dobře. Prošli jsme poctivě šécky ty tři louky, co tady na sebe postupně navazují a končí starým sadem, do kterýho už jsme ale nešli.

Začalo se totiž smrákat. Já jsem ve svém svatým nadšení, jak to Bubince dneska krásně jde, úplně zapoměla, že jsem vlastně šla v podstatě tak nějak jenom na krátko ☐ ☐ . Ostatně to už víte dávno, že to tady takhle je. Jdete dycinky na chvilku a vrátíte se za tejdén :D.

Na zpáteční cestě jsme se potkali s majitelkou koníků, které shořely ty dva stohy sena. Chvíli jsme si povídaly, protože přinesla koníkům sváču a dohlížela, aby si poctivě každé dal svůj díl. A víte co? Pojišťovna jí nezaplatí nic!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! A víte proč? Protože je na pronajatém pozemku!!!! Chápete to?? Vy si pojištíte majetek a pojišťovna vám nic nedá???? ☐ ☐ Šmejdi, nic jinýho. Nicméně jsem jí na základě zkušeností Brtnika, který se s pojišťovnami díky firemním autům občas dostane do křížku, poradila, ať se nevzdává, že oni to často zkouší, ať se jim postaví a zkusí se poptat i nějakého právníka. Oni spoléhají na to, že člověk sklapne a vezme to za své, ale leckdy nejsou vůbec v právu. Tak budu držet palce, třeba se jí podaří s nima zamávat.

Teď jsme museli teda zamávat my jí, protože jsem nechtěla, aby Bubišková stála na tom dešti a tak jsme honem pokračovali dál. Na loučku vedle ohrady, aby se tam očistili a pak rychle přes silnici a domů. Do tepla a na pelíšky, kde můžou hezky osychat až do večere. A já měla takovou radost z toho našeho aportýrovacího úspěchu, že jsem ani večer nepotřebovala! ☐